

Sygn. akt *XI Ka 453/18*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2018 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Bogusz - Patyra

Sędziowie SO Dorota Dobrzańska (spr.)

SR del. do SO Aneta Świdzińska - Kozieł

Protokolant: protokolant Katarzyna Wiejak

przy udziale Prokuratora Marty Romańskiej

po rozpoznaniu dnia 12 czerwca 2018 roku

sprawy D. Ł. (1) zd. M. c. W. i B. ur. (...) w L.

oskarżonej z art. 61 § 1 kks w zb. z art. 62 § 4 kks i in.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Puławach

z dnia 13 lutego 2018 roku sygn. akt II K 617/17

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. G. P., Kancelaria Adwokacka w P. 516,60 (pięćset szesnaście 60/100) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zasądza od oskarżonej za rzecz Skarbu Państwa za postępowanie odwoławcze 350 (trzysta pięćdziesiąt) złotych opłaty i 566,60 (pięćset sześćdziesiąt sześć 60/100) zwrotu poniesionych wydatków.

Dorota Dobrzańska Ewa Bogusz - Patyra Aneta Świdzińska - Kozieł

XI Ka 453/18

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 10 marca 2017r. Sąd Rejonowy w Puławach uznał D. Ł. (1) za winną czynu z art. 61§1 kks w zb. z art. 62§4 kks w zw. z art. 6§2 kks w zw. z art. 7§1 kks i za to na mocy art. 61§1 kks w zw. z art. 7§2 kks wymierzył jej karę 50 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na 70 złotych, zasądził na rzecz Kancelarii adw. G. P. kwotę 738 złotych tytułem nieopłaconej obrony z urzędu, obciążył oskarżoną kosztami sądowymi.

Od tego orzeczenia apelację co do kary wniósł obrońca. Zarzucił:

I. naruszenie przepisów postępowania mogące wpływ na treść wyroku tj. art. 7 kpk w zw. z art.113§1 kks poprzez przekroczenie granic swobodnego sędziowskiego uznania i nie docenienie okoliczności łączących,

II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku poprzez uznanie, że okres nierzetelnego prowadzenia rejestrów jest stosunkowo długi, a był stosunkowo krótki i wynosił jedynie kilkanaście miesięcy,

III. rażąco niewspółmierność kary, gdy całokształt okoliczności sprawy wskazuje, że stopień winy i społecznej szkodliwości nie są znaczne, a warunki i właściwości oskarżonej, dotychczas niekaranej, uzasadniają przypuszczenie, że kara w wymiarze 10 stawek dziennych po 62 zł będzie adekwatna do stopnia zawinienia oraz osiągnięcia prewencji indywidualnej i ogólnej.

Wskazując na powyższe obrońca domagał się zmiany wyroku i orzeczenia wobec D. Ł. (1) kary grzywny w wymiarze 10 stawek dziennych po 62 zł.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Zarzut nadania pejoratywnego wydźwięku długości okresu nierzetelnego prowadzenia rejestrów sprzedaży opiera się na subiektywnym rozumieniu znaczenia okresu jedenastu miesięcy. Dość powiedzieć, że Sąd odwoławczy akceptuje stanowisko Sądu Rejonowego w Puławach, iż obiektywnie jest to stosunkowo długi okres.

Odwoływanie się do uszczuplonej należności publicznoprawnej nie mogło mieć znaczenia, albowiem nie należy do znamion czynów przypisanych, nie stanowiło też okoliczności obciążającej dla Sądu I instancji.

Trudno też doszukać się w środku odwoławczym argumentów, które to okoliczności łagodzące pominął organ orzekający, a które miałyby wpływ na odmienne ukształtowanie kary.

Nie można w przypadku oskarżonej mówić o rażąco niewspółmierności grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 70 zł stawka. Wniosek obrońcy sprowadza się do wymierzenia najniższej z możliwej grzywny. Ugruntowane jest stanowisko takie jak zaprezentował choćby Sąd Najwyższy w wyroku z 30.09.2003 r, SNO 56/03, Legalis, gdzie stwierdził: „Nie każda nietrafność wymiaru kary uzasadnia zmianę orzeczenia. Zmianę taką uzasadnia jedynie "rażąca niewspółmierność", będąca istotną różnicą między karą wymierzoną przez sąd I instancji, a taką karą jaką należałoby orzec w instancji odwoławczej w następstwie prawidłowego rozważenia i uwzględnienia wszystkich okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary. Różnica ocen, o której wyżej mowa, musi być zasadniczej natury, a więc taka, która czyni, że dotychczasowa kara nie może być w żadnej mierze zaakceptowana."

Biorąc pod uwagę okoliczności sprawy, w tym także brak znajomości aktualnego statusu oskarżonej, a tym samym podstaw do uznania, jak sytuacja majątkowa D. Ł. mogła mieć wpływ na określenie wysokości stawki dziennej (art.23§3 kks), wymierzona kara grzywny należycie odpowiada dyrektywom art. 12 i 13 kks. Podkreślenia wymaga, że z uwagi na ukształtowanie najniższego progu wysokości stawki dziennej na poziomie 1/30 części minimalnego wynagrodzenia, przyjęta w wyroku kwota 70 zł plasuje się tylko nieco powyżej dolnej granicy. Kodeks karny skarbowy w art. 23§1 przewiduje liczbę stawek od 10 do 720. Zatem wymierzona ilość 50 stawek również pozostaje w dolnej granicy zagrożenia.

Z tych względów Sąd Okręgowy uznał apelację za bezzasadną i utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

O kosztach postępowania odwoławczego rozstrzygnął w oparciu o art. 636§1 kpk.

Ewa Bogusz-Patryra Dorota Dobrzańska Aneta Świdzińska-Kozieł